

undersøgelse må det som angivet i de almindelige bemærkninger formodes, at en havbundskortlægning vil strække sig over mindst 10 år.

Indvindingsvirksomhederne har gennem deres mangeårige optagningsvirksomhed opnået et vist kendskab til havbundsforholdene i de danske farvande. Der er indledt et samarbejde mellem fredningsstyrelsen, Foreningen af danske Ral- og Sand-sugere, A/S Carl Nielsen og Stenfiskernes Sammenslutning om at inddrage erhvervenes viden i råstofkortlægningen.

Kortlægningen af ressourcerne på landjorden foreslås i stk. 2, udført af amtsrådene og hovedstadsrådet, som er de regionale overordnede planlægningsmyndigheder, og som efter lovforslaget skal administrere råstoflovens kapitel 3. Kortlægningen forudsættes foretaget i samarbejde med Danmarks Geologiske Undersøgelse og fredningsstyrelsen, således at der opnås et ensartet materiale.

Det vil som nævnt i de almindelige bemærkninger i løbet af nogle år på grundlag af bl. a. Danmarks Geologiske Undersøgelser bore- og råstofarkiver, amtskommunernes informationer fra administrationen af råstofloven og fra den hydrologiske kortlægning samt de kortlægningsresultater, der foreligger hos Statens Vejlaboratorium, være muligt at skabe oversigtlige ressourcekort med oplysninger om større sammenhængende råstofforekomster. Disse oplysninger vil kunne indgå som sektorbidrag til regionplanlægningen.

Herefter vil der skulle foretages forskellige former for detailundersøgelser i lovende områder og i områder, hvor der opstår konkurrence om arealanvendelsen imellem f. eks. byudviklings- og råstofudnyttelsesønsker. Ved sådanne undersøgelser søges mængde- og kvalitetsforholdene nærmere belyst.

Indvindingsvirksomheder og brugerne af råstoffer er i besiddelse af en række oplysninger og erfaringer, som vil kunne anvendes i kortlægningen, og deres viden vil blive søgt inddraget i det kommende arbejde. Erhvervsorganisationerne har givet tilsagn om positiv medvirken hertil.

De i stk. 3, nævnte retningslinier vil blive fastsat i samarbejde med bl. a. amtsrådsforeningen, hovedstadsrådet og kommunernes landsforening.

Til § 5.

Der foreligger på råstofområdet en ressourcesituation af nogenlunde samme art som den, man kender fra energiområdet. Der sker en udnyttelse af forekomster, som kun er tilstede i begrænsede mængder, og som ikke kan gendannes.

De begrænsede ressourcer nødvendiggør en stærkere samfundsmæssig styring af råstofudnyttelsen. Med henblik på at sikre landets forsyning med råstoffer bedst muligt under varetagelsen af de hensyn, der er nævnt i lovens formålsbestemmelse, og for at tilvejebringe et grundlag for at indpasse råstofplanlægningen i lands- og regionplanlægningen og senere kommuneplanlægningen foreslås tilvejebragt hjemmel for, at *råstofindvindingen* og *råstof-forsyningen* foregår på grundlag af en egentlig planlægning. Planlægningen skal dels sikre, at værdifulde råstofforekomster så vidt muligt udnyttes, før arealerne beslaglægges til andre formål, dels give mulighed for, at ressourcerne fordeles og anvendes hensigtsmæssigt.

Grundlaget for en sådan råstofplanlægning vil være:

- 1) Et omfattende kendskab til ressourcerne, såvel i jorden som i havbunden, der erhverves i takt med råstofkortlægningens gennemførelse.
- 2) Et kendskab til det aktuelle forbrug. Dette vil forholdsvis hurtigt kunne gøres op. Al indvinding i jorden er i dag betinget af, at der hvert år til Danmarks Geologiske Undersøgelse gives indberetning om art, mængde og anvendelse m. v. af indvundne materialer. Man vil derfor i løbet af et par år få sikre opgørelser over forbruget af landmaterialer, og der arbejdes i fredningsstyrelsen på at etablere et lignende indberetningssystem for sømaterialer. En fortsat pligt til indberetning om indvindingsvirksomheden er foreslået i § 27.
- 3) Prognoser for det fremtidige forbrug, baseret på amtsrådenes, hovedstadsrådets og ministeriets skøn over det fremtidige behov for både sø- og landmaterialer.

Amtskommunerne, hovedstadsrådet og ministeriet må ved udarbejdelsen af *indvindingsplaner* tage stilling til, om og hvordan de skønnede behov vil kunne dækkes ud fra kendskabet til ressourcerne, og til hvordan de resterende ressourcer udnyttes på den samfundsmæssigt mest hensigtsmæssige måde. Udarbejdelsen af planerne vil kræve et snævert samarbejde med kommunerne, fredningsplanudvalgene og de berørte erhverv, både indvinderne og forbrugerne af råstoffer.

Landsdækkende *forsyningsplaner*, dvs. planer, der har til formål at sikre industriens forsyning med råstoffer, herunder eksempelvis fordelingen af sø- og landmaterialer, vil være meget vanskelige at udarbejde. Grundlaget herfor vil i adskillige år være ufuldstændigt, hvorfor man må arbejde med foreløbige planer, som udbygges i takt med en øget